

FRANCMASONERIA DIN ROMÂNIA (V)

Necunoașterea creează confuzii și aprecieri eronate ce de multe ori devin grotești. Cu cât misterul este mai mare cu atât crește și reacția violentă a societății. Încă din antichitate, la Crotona, genialul Pitagora întemeiază o școală de filosofie și știință, numai pentru tinerii superdotați. Toți studenții trebuiau să păstreze secretul învățaturii pitagoreice. Secretul a incitat curiozitatea cetății, care era convinsă că școala lucrează cu demoni și i-a dat foc. Pentru a evita reacțiile violente și demonizarea unor activități nobile și utile societății voi încerca să prezint, succint și pe înțelesul tuturor, Francmasoneria, cu istoria și miturile ei, cu succese și eșecuri ce au dat naștere la interpretări răutăcioase ce țin de satanism sau de teoriile conspirației. Sper că ridicarea vălului lui Isis va arunca lumina asupra misterului ce învăluie Francmasoneria.

În 1914 începe primul război mondial, având ca detonator Atentatul de la Sarajevo, în care arhiducele Franz Ferdinand și soția sa, ducesa Sophie Albina Chotek, sunt uciși de extremistul sârb Gavrilo Princip. Ca urmare, Austria atacă Serbia. Europa se împarte în două tabere: Austro-Ungaria și Germania, care vor fi cunoscute ca „Puterile Centrale” și Rusia, Franța și Anglia, denumite „Antanta”. Carol I era curtat de ambele tabere ce-i făceau promisiuni tentante: Puterile Centrale îi ofereau, în schimbul intrării în război împotriva Rusiei, Basarabia, iar Antanta îi oferea Transilvania. Carol I convoacă Consiliul de Coroană (format din foști prim-miniștri) în care își exprimă dorința de a intra în război alături de Puterile Centrale. Ionel Brătianu (fiul marelui politician Ion C. Brătianu), fiind șeful Partidului Liberal, ce era atunci majoritar în Guvern și Consiliul de Coroană, se opune categoric intrării României în război alături de Puterile Centrale.

Carol I, cu mare strângere de inimă, acceptă ca România să fie neutră - consideră că își trădează originea și rudele (împăratul Germaniei și împăratul Austriei). Totuși, onoarea și jurământul depus față de poporul român la încoronare înving. Afectat de această decizie, mâhnit, acest mare caracter și mare român se stinge din viață în septembrie 1914. Deoarece nu a avut urmași cu soția sa Elisabeta, cunoscută după pseudonimul de poetă - Carmen Silva (a avut o fetiță care s-a stins din viață după naștere iar regina nu a mai putut naște alți copii), Carol, prevăzător, adusese în țară, la o vârstă matură, pe fiul fratelui său - Ferdinand. Acesta învățase obiceiurile și limba românilor.

După decesul lui Carol I, urcă pe tronul României tânărul Ferdinand, devenind astfel Ferdinand I, Regele Românilor. Noul rege, educat de Carol I în spiritul dragostei pentru poporul român, va deveni unul dintre cei mai mari și mai iubiți conducători ai poporului nostru. El se căsătorește cu Maria, nepoată de fiu a reginei Victoria a Angliei și nepoată de fiică a Țarului Alexandru al II lea al Rusiei. Regina Maria se dovedește a avea mult har în politică și o mare forță morală. Acest cuplu regal, apărut în cel mai greu moment al României, va ctitori „România Mare”, după care tânjim și azi. Ferdinand, ca și Carol I, din neam german, înțelege interesele poporului pe care îl slujește și în august 1916 intră în război alături de Antanta, în schimbul promisiunii că Transilvania, Banatul și Bucovina vor fi retrocedate României. Armata Română, deși slab echipată, luptă cu mult eroism. Eroismul, însă, nu poate suplini lipsa armamentului modern. Armata Germană, bine instruită și înarmată, cu generali de stat major experimentați, va ajunge repede la București. Pacea din mai 1918 de la București impune României protectoratul economic al Germaniei - în schimb poate păstra Basarabia, cucerită deja de noi încă din ianuarie 1918. Tocmai acum se întâmplă un miracol - trupele Franco-Anglo-Sârbe străpung frontul bulgar iar armata austriecilor capitulează. România înfrântă devine victorioasă.

Bulgaria, aliată Puterilor Centrale, pierde Dobrogea și Cadrilaterul, Austria pierde Bucovina iar Ungaria, Transilvania și Banatul. Aliații au acceptat și recuperarea Basarabiei deoarece trupele Ruse au părăsit frontul, încalcând tratatul de alianță și s-au alăturat Revoluției din octombrie 1917. România devine astfel marele beneficiar, dublându-și teritoriul și populația. La 1 decembrie 1918 are loc, la Alba Iulia, Marea Adunare Națională cu participarea a peste 100.000 de români veniți din

toată țara. Vasile Goldiș este însărcinat de Consiliul Național Român să citească Rezoluția de Unire a Transilvaniei cu România. Ziua de 1 decembrie 1918 va deveni ziua Marii Uniri, ce se va sărbători anual la Alba Iulia. La 19 decembrie se întrunește, în sala Tribunalului din Alba Iulia, Comisia de Propuneri pentru Marele Sfat al Țării. Sunt aleși în conducerea Marelui Sfat următorii: Gheorghe Pop de Băsești, episcopii Miron Cristea (mason) și Iulian Hossu, Teodor Mihail, Andrei Bârseanu, iar ca notari pe Silviu Dragomir (mason), Caius Brediceanu (mason), Mihai Popovici (mason), Gheorghe Crișan (mason) și Ghiță Pop (mason). Aceștia vor numi Consiliul Dirigent alcătuit din 15 membri, printre care Alexandru Vaida-Voievod (mason) și Octavian Goga (mason). Victoriile, obținute cu sângele Armatei Române care, după ce a fost echipată și consiliată de francezi, a dat nenumărate dovezi de vitejie - a învins mari generali germani ca: Otto Von Mackhen și Falkenhaian, la Oituz, Mărăști și Mărășești - vor face ca România să participe la Conferința de Pace de la Paris din 1919, ce a dus la încheierea oficială a Primului Război Mondial între forțele Aliatilor (Franța, Anglia, SUA, Italia, Japonia, Polonia, România, Serbia, Cehoslovacia) și cele ale Puterilor Centrale (Germania, Austro-Ungaria, Imperiul Otoman, Bulgaria). În urma negocierilor, care au durat 6 luni, s-a încheiat Tratatul de Pace de la Versailles care consfințește încheierea Primului Război Mondial. Tot în 1919, în Ungaria, în urma ecoului Marii Revoluții din Octombrie 1917 din Rusia, se produce un fenomen politic incredibil - un guvern comunist condus de Bela Kun ia puterea.

Ionel Brătianu

După dezastrul militar și reducerea teritoriului la o treime, armata lui Bela Kun atacă România pentru a prelua controlul Transilvaniei și a înainta până la Nistru (doreau să facă joncțiunea cu trupele bolșevice). Cu toată interdicția Marilor Puteri, Regele Ferdinand I ordonă trupelor române să ocupe Budapesta. Trei luni a stat la Budapesta armata română, alungând guvernul lui Bela Kun și instalând un guvern democratic condus de amiralul Horthy (ungurii ar trebui și azi să ne fie recunoscători că i-am scăpat de comunism pentru 30 de ani). Cu toate acestea, negocierile de la Versailles pentru România nu au fost ușoare.

Puterile Centrale ne reproșau încălcarea înțelegerii de a nu încheia pace separată cu Germania, ceea ce noi în disperare făcusem. Intervenția elocventă a lui doctorului Vaida-Voievod (mason) face ca România Mare să fie recunoscută „de jure”. Odată cu trasarea noilor granițe, România a primit și o însemnată populație de alte naționalități și religii ce ridicau noi abordări și elaborarea de noi legi. Cu un teritoriu mare și bogat, cu o populație numeroasă, România Mare va continua reformele și va cunoaște o mare dezvoltare economică.

Anul 1938 va fi considerat vârful economiei românești, plasându-ne în rândul țărilor cu economie în curs de dezvoltare - era cea mai mare exportatoare de grâu din Europa și avea a doua producție de petrol din lume (după SUA), fabrica material rulant, locomotive de mare putere, mii de km de cale

ferată, orașe iluminate electric, uzine de armament și de avioane. În urma celei mai mari împroprietări a țăranilor de după război, agricultura se dezvoltă rapid. Este vorba despre Legea împroprietării din 1917, în care Regele Ferdinand a promis că după război fiecare soldat va primi pământ (de menționat că a fost una dintre cele mai mari împroprietări din lume, fiind depășită numai de China în 1910, dar aceasta a durat foarte puțin). 20% din pământ era în păstrarea celor ce posedau peste 50 de hectare, iar restul pământului a fost împărțit micilor proprietari și celor care nu aveau deloc. Efectul imediat nu a fost însă pozitiv: lipsa tehnologiei care să înlocuiască munca țăranilor și a animalelor duce la scăderea producției. Tot acum, marea criză economică a USA din 1929-1931, ce cuprinde toată planeta, face să scadă la jumătate prețul cerealelor.

Încercările guvernelor de a găsi soluții - înființarea de cooperative țărănești, acordarea de credite pentru achiziția de utilaje moderne etc - nu au dat rezultate pentru că la orizont apăreau deja semnele unui nou război mondial. În domeniul politic s-au înființat partide noi: Partidul Țărănesc (PȚ) condus de Ion Mihalache, Partidul Național Român (PNR), Partidul Național Democrat (PND). Toate aceste partide s-au unit în Blocul Democratic condus de Alexandru Vaida-Voievod. Tot acum, în Transilvania apare Partidul Țărănesc Transilvănean condus de Iuliu Maniu, care va fuziona cu Partidul Țărănesc din Muntenia condus de Ion Mihalache și va forma Partidul Național Țărănesc (PNT) - acest partid va cunoaște un puternic avânt, întrecând Partidul Liberal (PL). PNT va lua locul Partidului Conservator și va devansa Partidul Liberal în alternanță la putere. Pentru o perioadă, totuși, Partidul Liberal, în frunte cu Ionel Brătianu, va domina scena politică, luând cele mai importante decizii, axate în special pe desăvârșirea reformei agrare și pe votul (sufragiu) universal.

Ferdinand I

Partidul Conservator dispăre în umbra nou înființatului partid al lui Averescu (erou de război), care a înființat în 1918 și a condus Liga Poporului (din 1920 va deveni Partidul Poporului). Acesta nu a reușit să guverneze decât cu permisiunea lui Brătianu. În 1927, în mod dramatic pentru țară, se stinge regele Ferdinand I. Fiul său Carol a fost îndepărtat de la tron de Ionel I. Brătianu din cauza comportamentului său discordant. În 1918 părăsise țara și, la Odesa, se căsătorise morganatic cu fiica unui boier moldovean - Zizi Lambrino. Dezmoștenit de tron, fiul său, Mihai, de numai 6 ani, devine succesorul legal la tron. Deoarece Mihai nu putea conduce singur, se constituie o regență din trei persoane lipsite de experiență politică - Patriarhul Miron Cristea (mason), principele Nicolae (fratele mezin al lui Carol) și Președintele Curții de Casație. Dar cum totul mergea prost se hotărăsc să-l recheme pe Carol. Acesta devansează forma legală de venire în țară și, sosind intempestiv, dă o lovitură de stat și-l detronează pe Mihai, fiul său. Parlamentul României îl recunoaște pe Carol al II-lea Rege.

Din 1930 începe domnia lui Carol al II-lea. Masoneria Română, intrată în adormire în 1914, care în

1918 îl pierde pe Marele Maestru Constantin M. Moroiu (trecut la orientul etern după 1919), a preluat și o parte din lojile ce funcționau în noile teritorii ce-i reveniseră României după Tratatul de la Versailles. Astfel, o serie de loji de sub obediența Marelui Orient Francez (unde credința în Dumnezeu era facultativă) sunt obligate să țină pe altar Biblia, indispensabilă în Ritul Scoțian. Marea Lojă Națională a României (M.L.N.R.) a ajuns astfel la 45 de loji, avându-l ca Mare Maestru pe prințul George-Valentin

Bibescu. Lojile de limbă maghiară din Transilvania aderă și ele la M.L.N.R., care practică inteligent unitatea prin diversitate. La 5 iulie 1930 M.L.N.R. este recunoscută de Marea Lojă Unită a Angliei.

Cu toate aceste frământări politice, perioada interbelică cunoaște o mare înflorire. Apare a treia generație de intelectuali și artiști de talie europeană. Mulți artiști și savanți geniali români vor îmbogăți cultura și știința europeană și chiar mondială: în literatură Mircea Eliade (unul dintre părinții istoriei religiilor), Emil Cioran (părintele filozofiei disperării) și dramaturgul Eugen Ionescu (părintele teatrului absurd) vor cuceri inimile francezilor, fiind adoptați de Marea Cultură Franceză. Genialul Brâncuși va revoluționa sculptura, devenind părintele sculpturii moderne. Poetul Tristán Tzara devine părintele curentului „Da - Da”, iar Marcel Iancu și Victor Brauner vor deveni unii dintre cei mai mari suprarealiști. Actrița română Elvira Popescu devine una dintre marile vedete ale teatrului și filmului francez, iar Anna de Noailles (nume de fată Ana Elisabeta Brâncoveanu) a fost o scriitoare și poetă franceză de origine română, vedetă a saloanelor mondene din Paris la începutul secolului al XX-lea. A fost aleasă imediat membră a prestigioasei Académie Royale Belge de Langue et de Littérature Françaises și apoi a exclusivistei Academii Franceze.

Marea noastră soprană Hariclea Darclée a fost înaintașa celebrei Maria Calas, iar Dinu Lipati și genialul George Enescu vor încânta publicul marilor opere din lume.

0%

User Rating: Be the first one !

